

V Ě Ž K A

OBECNÍ OBČASNÍK – DRUZTOVÁ
119. ČÍSLO

*Titulní strana: odpočinkové místo u hřbitova
Tato strana: turnaj v ping pongu*

ZPRÁVA Z OBECNÍHO ÚŘADU

Dobrý den, vážení spoluobčané.

Koncem června se běh života vrátil do obvyklých kolejí a nám se podařilo po tříměsíčním omezení svolat schůzi ZO. Léto rychle uteklo a děti se po půl roce vrátily do škol. Ještě při plánování schůze zastupitelstva na konec září se zdála situace v mezích normy. Zřejmě nás však v nejbližším období budou čekat omezení, která jsme si vyzkoušeli na jaře. Již nyní je nutno do budovy obecního úřadu vstupovat pouze v rouškách. Zatím je provoz zachován dle zažitých úředních hodin a doufáme, že tak bude i nadále a všichni budete moci své záležitosti vyřizovat osobně.

Záříjovou schůzi jsme zřejmě svolali na poslední chvíli, epidemiologická situace se zhoršila. Předpokládaná omezení postihnou většinu plánovaných akcí. Nyní vůbec nevíme, jestli přesunutá vítání občánků, které by mělo proběhnout na zahradě za úřadem, proběhne. To se týká i zájezdu na divadelní představení do Prahy.

Nyní již k situaci v obci.

Koncem května byla zahájena výstavba odpočinkového místa u hřbitova, které bylo zhotoveno na místě jímky na hřbitovní odpad. Na tuto akci jsme čerpali dotaci od PK ve výši 50 tis. Kč. Myslíme si, že přestavba nevzhledného zákoutí se vydařila a místu, kterým prochází nebo projíždí většina turistů přes naši ves, jistě prospěla. Bude zde ještě dobudováno ekologické kompostovací WC a drobné prvky jako stojany na kola, odpadkové koše a informační tabule o blízkých památkách – hradu Věžka a kostelu sv. Máří Magdaleny.

Finišuje výstavba terasy za stodolní hospůdkou. Momentálně se dokončuje střecha a elektroinstalace. Na terasu již byly zakoupeny stoly a na prostranství dětské prvky. Bohužel nebude možno tuto terasu již v letošním roce využít, ale na jaro bude vše kompletně připravené. Na tuto terasu jsme obdrželi 400 tis. Kč od Plzeňského kraje. Terasa byla pronajata jako součást restaurace včetně dalších nebytových prostor současnému nájemci.

Během podzimu by ještě měla proběhnout oprava komunikace od bývalého KD ke školce a části komunikace ke hřbitovu. Původně plánovaný termín během léta se posunul vzhledem k vyčerpání vybraného zhotovitele na stavbách, které byly na jaře pozastaveny.

Dále vykupujeme pozemky pod komunikacemi. Byl odsouhlasen odkup pozemku na silnici do Březí a do slepé ulice od čp.151. Dále byla

odsouhlasena směna pozemků komunikacemi a parkoviště u hřbitova za přilehlé zemědělské pozemky.

Bylo vydáno stavební povolení na odbahnění rybníka na návsi. ZO se dohodlo, že bude žádat o dotaci na tento projekt. Bez této dotace se odbahnění nebude realizovat.

Obdrželi jsme další dotace na výsadbu stromů v polních cestách. Od PK v programu Ochrana přírody na 50 stromů ve výši 50 tis. Kč., v programu Retence vody v krajině na 50 stromů ve výši 87 tis. Kč, od PK prostřednictvím SuS na výsadbu 30 stromů zdarma a od společnosti ČEZ na výsadbu 50 stromů výši 90 tis. Kč. Celkem letos vysadíme 180 stromů do volné krajiny. Součástí této výsadby by měly být zrealizovány polní cesty podél těchto alejí.

Vzhledem k neutěšenému stavu kolem sběrných nádob na separovaný odpad obec zakoupila na dvě sběrná místa – za prodejnu potravin a k restauraci Apollo nové kontejnery a zřídila jedno nové sběrné místo – u čp. 199. Celkem za 10 kontejnerů zaplatila 70 tis. Kč, jelikož ani firma provádějící svoz, ani Eko Kom již nádoby neposkytují. Doufáme, že sběr do těchto nádob bude pro občany příjemnější. Pokud se změna nádob do těchto kontejnerů osvědčí, budou zakoupeny i na ostatní stanoviště. Výjimkou je sběr skla, který bude muset zůstat do původních sběrných zvonů. Na textil je možno využít jediné místo – za prodejnu potravin.

Ing. Roman Kohout, starosta

TURISTICKÝ POCHOD

TJ Sokol Druztová, odbor Sportu pro všechny, uskutečnil dne 27. 8. 2020 turistický pochod. Cílem bylo poutní místo Svatý Jan pod Skalou a hrad Karlštejn.

Ráno se na autobusové zastávce sešli pravidelní účastníci těchto pochodů, nebe se mračilo, ale nic nás nevyvedlo z míry. Z Plzně jsme pokračovali vlakem do Berouna a dále lokálkou do Srbska. Odtud jsme vyrazili pěšky, již za slunečného počasí, do Svatého Jana pod Skalou. Cesta vedla zprvu krásným údolím řeky Berounky, po obou stranách se skalními útesy. Žlutá značka nás dovedla, po šesti kilometrech pohodlné chůze, do cíle.

Vesnička Svatý Jan pod Skalou – perla Českého krasu – leží mezi Berounem a Karlštejnem, uprostřed listnatých stromů, v hlubokém údolí, lemovaném vápencovými skalními stěnami. Vesničkou protéká řeka Loděnice, známá spíše pod jménem Kačák. Dominantní kulisu obce tvoří skalní útes Skála (je v názvu obce), který ční do výšky 180 m a na jeho nejvyšším bodě stojí

mohutný kříž. Dole pod Skálou se nachází barokní komplex bývalého benediktýnského kláštera a kostel Narození sv. Jana Křtitele. Svatý Jan pod Skalou je pro svoji bohatou historii a výjimečnou krásu přírody velice vyhledávaným turistickým cílem. Je nejstarším archivně doloženým poutním místem v Čechách.

Dle legendy se zde usadil v 9. století první český křesťanský poustevník Ivan. Jeho domovem byla jeskyně a život, který zde vedl, byl plný odříkání. Byl zde obtěžován zlými duchy, kteří tuto jeskyni, při prameni křišťálové vody, také obývali. Ivan se rozhodl, že toto místo opustí, když se mu zjevil sv. Jan Křtitel. Na obranu proti zlým duchům mu věnoval „Kristův kříž“, kterým Ivan zlé duchy odehnal. Přebýval zde 42 let, živil se kořinky a mlékem ochočené laně. Na nedalekém hradě Tetíně sídlil český kníže Bořivoj. Jednoho dne si vyjel na lov a postřelil Ivanovu laň. Raněné zvíře dovedlo knížete do poustevnickovy jeskyně. Tak se Bořivoj seznámil s Ivanem. Po jeho smrti nechal Bořivoj, jak mu slíbil, zbudovat při jeskyni kapli, zasvěcenou sv. Janu Křtiteli.

V 17. století byl postaven nový kostel sv. Jana Křtitele, mohutná, barokní stavba s bohatou vnitřní výzdobou. Hlavní oltář zdobí obraz „Zjevení sv. Jana Křtitele poustevníku Ivanovi“. Raritou je, že kostel je propojen s původní poustevnickou jeskyní, v níž můžeme vidět lůžko a balvan s otisky nohou poustevníka i stropní otvor kudy Ivan vyhnal zlé duchy.

Součástí historického komplexu jsou také budovy bývalého benediktýnského kláštera, postaveného ve 12. století, který sloužil svému účelu až do roku 1785, kdy byl zrušen. Poté se zde vystřídalo mnoho majitelů a měnilo se i jeho využití – tovární budovy, úřednické budovy, vodoléčebné lázně, tábor nucených prací, věznice, archiv ministerstva vnitra. V letech 1989–1990 zde byly ve velkém páleny kompromitující materiály komunistického režimu (v době komunismu byl Svatý Jan pod Skalou skoro vymazán z map). Dnes zde sídlí Svatojánská kolej – vyšší odborná škola pedagogická.

Všechny výše uvedené přístupné objekty a památky v místě jsme si prohlédli, pokochali se krásnou přírodou a posilnili se na další cestu, někdo pivem, někdo kávou, i řízky byly. Čekala nás 8 km dlouhá cesta na Karlštejn. Vedla nás červená značka a zejména první polovina byla velice náročná. Velké stoupání, kamenitá cesta s mnoha překážkami a nástrahami, nahoru dolů. Všichni jsme zajásali, když se po více než dvou hodinách objevila střecha hradu Karlštejn. Musím smeknout klobouk před všemi vandrovníky, kteří cestu zvládli úžasně. Díky. Před lety jsem tuto cestu již absolvovala, bohužel jsem si nepamatovala její náročnost.

V Karlštejně jsme zasedli do první restaurace, kterou jsme potkali (z dřívějšíka ověřená) a doplnili kalorie, každý dle vlastní chuti. Po odpočinku jsme si prohlédli hrad Karlštejn – národní kulturní památku. Nechal jej postavit český a římský král, pozdější císař Karel IV. Stavba probíhala v letech 1348–1357 a vnitřní výzdoba byla dokončena v roce 1365. Dnes je hrad Karlštejn jedním z nejnavštěvovanějších hradů a zámků u nás. Zajímavost – nejnižší patro zámku je studniční věž se studnou provrtanou ve skále do hloubky 80 m.

Po prohlídce jsme městečkem Karlštejn, se spoustou obchůdků a restaurací, došli na nádraží, odjeli do Berouna, dále Plzně a autobusem domů. Všechny spoje krásně navazovaly.

Na cestě jsme byly od 6:54 hod. ráno do 18:15 hod. večer. Za celý den jsme ušli, dle chytrého telefonu, 18 km (27 436 kroků, do výše 76 pater). I přes velkou náročnost, pád, zlomenou hůl, zapomenutou hůl, puchýře, jsme prožili krásný den, poznali další kout naší krásné země, zažili spoustu legrace a prověřili si své síly a možnosti. Určitě to nebyl poslední výlet, a tak se těšíme na další. Rádi přivítáme další parťáky.

Za TJ Sokol Druztová Marcela Laurencová

TJ SOKOL DRUZTOVÁ – ASPV

Výlet do Starého Plzece

Jednu červnovou neděli se sešla parta dětí s rodiči nebo prarodiči v Plzni na nádraží a vyjeli jsme vlakem do Starého Plzece. Vydali jsme se po naučné stezce „Stará Plzeň a kupci“, která je zaměřena na období raného středověku. Dospěli se mohli na informačních tabulích seznámit se životem kupců na řezenské cestě a obchodním významem hradiště Hůrka. U každé celule byl připraven interaktivní prvek pro děti, které se zábavnou formou dozvěděli něco nového. V lese jsme potkali dřevěné figury jelenů a divočáka, dokonce nás chtěli přepadnout loupežníci. Po cestě nás zastihl dosti vydatný déšť, ale neklesali jsme na mysl, oblékli si pláštěnky a než jsme došli k rotundě sv. Petra a Pavla bylo po dešti. Tady jsme si dopřáli chvilku zaslouženého odpočinku.

Většina z nás ještě měla dost sil a tak jsme i přes nepříznivou předpověď počasí vyrazili směr Radyně, kde jsme se za náročný výstup odměnili zmrzlinou. Při zpáteční cestě na nádraží některé děti již začaly protestovat, přepadla je únava. Za podpory ostatních se nechaly přesvědčit, že těch pár set metrů ještě zvládnou. Jsou to pašáci, vždyť naše nohy za tento den nachodily přibližně 12 km.

My dospělí jsme se utvrdili, že děti jsou připravené zvládnout náročnější terén.

A tak vzhůru za dalším výletem!

Šumava – Datlíkova stezka

Jak jinak odměnit děti za vysvědčení? No přece výletem. Dopoledne odjeli děti s rodiči a ženy seniorky vlakem na Šumavu. Z vrcholu Špičáku je výchozí bod na Datlíkovu stezku, která je zaměřena na znalosti o přírodě. Všichni s nadšením vykoučili na cestu, bylo nutné odpovědět na 10 otázek, vylustit tajenku a dozvědět se něco nového o Šumavě. Lesem jsme došli až k Černému jezeru a odtud zpět k nástupní stanici lanové dráhy. Tady děti ještě stále plní energie využili letní tubingovou dráhu. Večer jsme se všichni vraceli domů příjemně unavení a plní zážitků.

Den dětí

Poslední červnovou sobotu jsme oslavili Den dětí a zároveň přivítali prázdniny. Nejprve proběhly závody v běhu a jízdě na kole nebo odrážedle. První tři z každé kategorie dostali medaili a diplom. Poté se děti rozeběhly po dětském a fotbalovém hřišti, kde pro ně byla připravena stanoviště s nejrůznějšími úkoly. Každý se snažil, aby co nejlépe zvládl proběhnout překážkovou dráhu a projet slalom na koloběžce. Děti si zkusily poměřit s kamarádem síly, kdo rychleji zvládne doskakat v pytli do cíle. Někteří si dokonce poprvé zahráli kriket, petangue nebo vyzkoušeli chůzi na chůdách. Zbývající úkoly jako střelba na bránu, hod na cíl, přenášení míčku na lžici byly hračka. Za své snažení dostaly všechny děti malou odměnu.

Pohádkový les

Každý zná určité rčení: "Kdo se bojí, nesmí do lesa." Tak tohle u nás 5. září neplatilo. Náš les byl sice plný různých strašidel a strašidýlek, ale byly to bytosti hodné a milé. Přišel se o tom přesvědčit rekordní počet malých účastníků. Nejprve je bílá paní naučila, jak chodit po ochozu starého hradu. Lvička bylo třeba přesvědčit, že mají dobrou mušku. V lese se dokonce schovávali loupežníci, ale děti je přechytračily a uloupily jim uloupené zlatáky. Dále je cesta zavedla do pekla, ale protože nikdo nezlobil, čertice je pustila zase zpět na svět. Na řadu přišly i dobré skutky. Vílám děti pomohly vyčistit studánku, hejkalovi zase vynést vypadlé ptačí vejčko zpět do hnízda. U jezinky si vyzkoušely své motorické dovednosti. Dalším úkolem bylo dostat se přes hustou pavučinu, kterou pavoučice utkala mezi stromy. Pak už jen zbývalo nasbírat čarodějnicím ingredience do kouzelného lektvaru a u kostlivců sestavit kostru z jednotlivých kostiček. Ze strašidelného lesa si

každý odnesl odměnu. U hospody byl ještě připraven táborák.

Fotky z akcí si můžete prohlédnout na facebooku TJ Sokol Druztová.

Ve školním roce 2020/2021 vás od října srdečně zveme na pravidelná cvičení konaná v tělocvičně MŠ.

Cvičíme každou středu:

16:00 – 17:00 Cvičení rodičů a dětí

17:00 – 18:00 Předškoláci a mladší žactvo

18:00 – 19:00 Ženy seniorky

19:15 – 20:15 Ženy – pilates (cena za lekci 80 Kč)

za TJ Sokol Druztová Jitka Vracovská

ZPRÁVA SDH DRUZTOVÁ

Během měsíce června bylo vyhlášení okresního kola soutěže Požární ochrana očima dětí, do které jsme poslali několik děl našich mladých hasičů. V kategorii výtvarných prací se umístila na 3. místě Nikoleta Dörfler ve věkové kategorii M1 a dále Marek Černok, který obsadil také 3. místo ve věkové kategorii ZŠ1. Oběma tímto gratulujeme a uvidíme, zda se bude konat oficiální vyhlášení s předáním odměn, nebo se jen odměny předají do sboru.

Jak jsem v posledním čísle zmiňovala, začali jsme od 1. 6. trénovat s dvěma družstvy dětí na závody. Dne 13. 6. jsme tedy jeli na závody do Letkova, kde se konala soutěž v požárním útoku „O pohár SDH Letkov“. Každé družstvo mělo dva pokusy a do celkového hodnocení se počítal ten lepší výsledek. Družstvo starší (Jaroslav Hauptmann, Matouš Krejsa, Vojtěch Kovanda, Anna Nekolová, Barbora Křížová, Viktorie Křížová, Lucie Svobodová) se umístilo na 22. místě s časem 41:58 s. A družstvo mladší (Tomáš Kovanda, Matěj Kepl, Nikolas Benedík, Anna Šmajstrlová, Sofie Beranová) obsadilo 16. místo s časem 49:06 s.

Když už jsme tak pěkně začali s dětmi trénovat, využili jsme ještě nabídky kamarádů z Hořehled a jeli 27. 6. na závody v požárním útoku „Hořehledský čvacht“. Opět jela dvě družstva, jen s lehkými změnami v obsazení jednotlivých postů. Tentokrát měli všichni jen jeden pokus. Družstvo starší (Matouš Krejsa, Vojtěch Kovanda, Jaroslav Hauptmann, Anna Nekolová, Johana Heřmanová, Lucie Svobodová, Barbora Křížová) se umístilo

na 12. místě s časem 33:19 a družstvo mladší (Tomáš Kovanda, Matěj Kepl, Anna Nekolová, Anna Šmajstrlová, Nikolas Benedík, Barbora Křížová) si vybojovalo 8. místo s časem 34:28.

I letošní prázdniny jsme uspořádali dva běhy příměstského tábora. První běh se uskutečnil 27. 7. až 31. 7., kdy téma bylo Malá čarodějnice. Každý den nás doprovázel jeden z příběhů Malé čarodějnice. Za týden jsme stihli mnoho věcí, létalo se na koštěti, vymýšlelo se zaklínadlo na déšť, kdy jsme testovali, zda zaprší, vyráběl se lektvar, každý si vyrobil koště a mnoho dalšího. Ve středu jsme se vydali na výlet na zříceninu hradu Gutštejn, kde jsme zkoumali, zda hradní jeskyni neobsadila nějaká čarodějnice, či čaroděj. Na závěr se uskutečnil velký čarodějnický slet, kam se slétli čarodějnice a čarodějové ze všech koutů světa, ale nejen oni, byla pozvána i jiná různá strašidla či akční hrdinové. Na začátek byl připraven uvítací ceremoniál, na kterém všichni pozvaní odložili své koště, a pak vypuklo veselí. Nakonec každý své čarodějné koště spálil, a tím přišel o veškerou kouzelnickou moc, která ho celý týden doprovázela. Prvního běhu se zúčastnilo 33 dětí, o které se starali 2 dospělí a 9 dorostenců.

Druhý běh se uskutečnil od 10. 8. do 14. 8., tentokrát na téma povolání. Každý den nás provázela některá povolání, kdy si děti mohly zkusit, co které obnáší. Za týden jsme si vyzkoušeli být třeba herci, komiky, záchranáři, či truhláři nebo švadlenami a mnoho dalších. Na výlet jsme se vydali do Pivovarského muzea, kde jsme měli objednanou prohlídku Zapomenutá řemesla. Děti se dozvěděly, co je třeba formanství, bednářství, či ledařství, a jak se tato řemesla dříve prováděla. Nakonec nás čekal maškarní ples. Druhý běh absolvovalo 36 dětí, 2 dospělí a 10 dorostenců.

Jsme rádi, že se tábory povedlo v letošním roce zrealizovat, přece jen do poslední chvíle nebylo jisté, zda budou či ne. A o to víc nás těší, že si to děti užily. Velké poděkování patří celému realizačnímu týmu, bez kterého by se to neobešlo, za jejich ochotu a dobře odvedenou práci.

2. září jsme si udělali výlet do plzeňské Zoo, výletu se zúčastnily děti, které měly chuť začít v červnu znovu trénovat a jet na závody. Povedlo se nám sehnat omezené množství lístků za sníženou cenu, takže volba vyla jasná – za odměnu do Zoo.

7. září byla informativní schůzka pro rodiče mladých hasičů a od 14. září jsme opět začali s pravidelnými tréninky mladých hasičů. Na prvním tréninku jsme přivítali několik nových tváří, které postupně seznámíme s tím, co ta hasičina je, a co vše obnáší.

19. září se konal Sněm delegátů SDH, který byl přesunut z 28. března, jelikož

stále probíhá volební rok, bohužel díky nouzovému stavu se zpožděním, tak se konečně zvolily jednotlivé rady okresního sdružení Plzeň-sever a dále starostka okresu Plzeň-sever Alena Foldová.

Dále se 19. září konaly závody horských kol, kdy část trasy vedla přes Druztovou nebo v jejím okolí. Na žádost pořadatele jsme dali dohromady 5 našich hasičů, kteří v rámci závodu usměrňovali provoz na určitých křižovatkách v našem okrsku.

PLÁNOVANÉ AKCE (pevně doufáme):

18. 10. DRAKIÁDA – na prostranství u bývalého prasečáku od 15:00

24. 10. VINOBRANÍ – na sále Stodolní hospůdky od 20:00, hraje kapela w.a.m.p.

7. 11. – soutěž pro dorostence, kterou bude pořádat naše SDH

29. 11., 6. 12., 13. 12., 20. 12. – ADVENTNÍ ZPÍVÁNÍ U STROMEČKU - v parku u Obecního úřadu vždy od 17:00

7. 12. MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA – sál Stodolní hospůdky od 16:00

Již teď prozradím pár akcí na příští rok:

30. 1. 2021 – HASIČSKÝ PLES – sál Stodolní hospůdky od 20:00 – hraje skupina Sekvence

20. 2. 2020 – MASOPUST

Dále nás v příštím roce čekají oslavy výročí 100 let od založení sboru, kdy se momentálně pracuje na termínu, který bude uveřejněn v dalším čísle občasníku.

Za SDH Druztová Emílie
Mundlová

ZPRÁVA MS ZRUČ-DRUZTOVÁ

Dovolte mi, abych vás seznámil s činností našeho spolku. Dne 7. 6. 2020 jsme uspořádali dětský den myslivosti. Počasí se nám i letos vyvedlo, a tak jsme mohli v 9 hodin začít. Děti se sešlo 64. Pro ně bylo připraveno osm stanovišť, na kterých získávaly písmenka, která na konci musely složit tak, aby dostali tajenku. Každý na konci dostal diplom a nějakou sladkost. Po skončení akce jsme si opekli buřty. Chtěl bych poděkovat Honzovi Hauptmannovi a Marcelce Kučerové za pěkné ceny.

Další naší akcí měl být zájezd do Lysé nad Labem. První termín byl ale zrušen pro epidemii. V srpnu byl další termín, ale pro malou účast se zájezd nekonal. Teď nás

budou čekat střelby na asfaltové terče v Lobzích. Další naše akce, jako jsou hony a myslivecký bál, tak doufám, že se vše povede tak, jak má. Na závěr bych chtěl popřát všem dětem příjemný vstup do nového školního roku a všem hodně štěstí a zdraví.

Za MS Zruč-Druztová
Jaroslav Navara ml.

MYSLIVECKÝ A DĚTSKÝ DEN V DRUZTOVÉ 2020

Letošní plánování jakýkoliv společenských akcí bylo prakticky nemožné, díky opatřením našich nekompetentních vládních orgánů, kteří měnili každý den svoje rozhodnutí, a nebylo vůbec jisté, co vymyslí na druhý den.

O to více se proto letos musíme opět sklonit, jak před mysliveckým sdružením, které uspořádalo velice zajímavý naučný myslivecký den pro děti, tak před partou našich žen a dívek ze Sokola včetně pomoci 2 synů.

Obě akce byly, jak je ostatně již dobrým zvykem v naší obci, opět bezchybně zorganizovány a děti byly více jak nadšené. Naším dvěma vnučkám to nesmíme říkat několik dní předem, protože by ani nespaly, jak se vždy těší.

Množství dětí, které se zúčastnilo obou pořádaných akcí, to jen dokazuje, a když k tomu ještě přidáme skoro dokonalé počasí, které bylo určitou odměnou za jisté náročnou přípravu a provedení těchto akcí, tak co víc si přát.

Asi jen, aby všem, kteří se starají o organizaci, vydržel elán i do příštích let a ostatní to nebrali jako samozřejmost. Myslím, že mnoho vesniček s podobným počtem obyvatel nám může jen tiše závidět.

Mockrát děkujeme za naše nadšené vnučky a budeme se zase těšit na další pořádané akce, o kterých nás doufám budou zas informovat naše příjemné kamarádky ze Sokola.

Vlasta a Milena
Dolanských

CO VŠE SE UDÁLO V ČERVNU V LESNÍ MATEŘSKÉ ŠKOLE BEROUNKA

V rámci předškolního vzdělávání bylo prvním červnovým tématem ptactvo. Ptáčky jsme vystřihovali z papíru, vybarvovali, zkoušeli je poznat dle jejich stínových siluet, nebo pomocí kolíků sbírali provázkové housenky, jako když ptáci shánějí potravu pro krmení ptáčat. Na výpravy do přírody jsme přibalili atlas ptáků ČR a zkoušeli cestou zahlédnout ptáčky, kteří právě blízko nás prozpěvovali či určit na zemi objevené rozbité ptačí vejíčko. V následujících týdnech jsme probírali sluch, hmat, zrak a chuť. Vyráběli jsme chrastítka, hráli

sluchové pexeso a zkoušeli uhodnout, čím jsou tvořeny zvuky vycházející za plentou, dotýkali jsme se různých druhů materiálů, snažili jsme se pouze na základě hmatu určit předměty ukryté v sáčku. Na klasickém pexesu a paměťových kartičkách jsme trénovali zrakovou paměť. Pod mikroskopem jsme pozorovali připravené preparáty a zkoušeli jsme tvořit i vlastní. Do dálky jsme se dívali dalekohledy, zapůjčenými Honzíkem a Adámkem, kteří je právě dostali k 6. narozeninám.

O druhém červnovém víkendu proběhla v naší lesní školce „zkrášlovací“ brigáda, přesunutá kvůli koronavirovým opatřením z dubna. Zúčastnili se jí i někteří rodiče a kamarádi, kteří nám pomohli s úpravou pozemku, různými opravami, zajištěním občerstvení pro brigádníky, vytvořením nové nástěnky, zhotovením nových plůtků a dílničky pro děti aj.

Také jsme se dočkali návštěvy České školní inspekce, již předmětem bylo zjišťování a hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání dle školského zákona. A toto hodnocení dopadlo k naší velké radosti ve všech zmíněných oblastech velmi pozitivně.

Na jedno červnové pozdní odpoledne jsme zkusili pozvat rodiče dětí nově nastupujících do školky od letošního září, aby si i s dětmi na chvíli vyzkoušeli, jak vypadá takový běžný den v naší školce včetně výpravy do lesa. Dostavili se v hojném počtu a všem se u nás velmi líbilo.

Pak již nastal poslední školkový den, na který hned navazovala Závěrečná slavnost. Počasí nám přálo, sešli jsme se téměř v plném počtu letošních školkových dětí a jejich rodičů, případně i prarodičů. Panovala převážně veselá a slavnostní nálada, ale ukáply i slzy dojetí při loučení či během proslovů. Během odpoledne proběhlo pasování předškoláků na školáky a výroba lodiček z kůry, které byly následně v dlouhém průvodu přeneseny k řece a s tajnými přáními vypuštěny na řeku Berounku, aby se vydaly „do světa“. Po návratu do školky se opékaly buřty a hrálo a zpívalo a vyprávělo u ohýnku až do pozdních večerních hodin.

Vzhledem k tomu, že od poloviny března do konce dubna musel být provoz naší školky přerušen a děti tak přišli o spoustu času, který mohli ve školce trávit společně se svými kamarády, rozhodli jsme se pro naše školkové děti a jejich rodiče uspořádat ještě jedno větší setkání – a to na vodě. Začátek byl hned 27. června navečer se srazem v kempu u Dolanského mostu, kde od 18. hodiny proběhlo divadelní představení, následovalo opékání buřtů a volná zábava. Druhý den se na raftech a kánoích doplulo do kempu v Plané, kde se přenocovalo a další den se pokračovalo až do kempu Kobylka u Liblína. Všem účastníkům se tato akce natolik zalíbila, že v ní plánujeme pokračovat i v následujících letech.

Alžběta Kalinová, LMŠ Berounka

LETNÍ BADATELSKÁ LESNÍ ŠKOLKA

Již poněkoli káté se během července a srpna po 3 týdny konala v LMŠ Berounka Letní badatelská školka, tentokrát ve spojení s různým vyráběním. Vzhledem k tomu, že kromě odpoledního odpočinku pro menší děti travíme veškerý čas venku, přišly děti vybaveny na letní deště i na tropické teploty. Několikrát bylo takové horko, že jsme se byli ochladit v řece, jindy alespoň ve stínu lesa. A i mírného deštíku jsme se dočkali, z něj byli nadšeni hlavně ti, kdo mají v oblíbenosti hrát s blátem. Z vyrábění se dětem nejvíce líbilo zdobení kamínků speciálními fixami od babiček z dobrovolnického centra TOTEM, které nás přijely navštívit a strávily s námi celé dopoledne. Úspěšné bylo i vyrábění náramků z jeřabin, žaludů a listů. Kdo chtěl, mohl si zhotovit indiánskou čelenku nebo svému kamarádovi na památku náramek přátelství.

Hlavním tématem ale bylo jako obvykle bádání. Mnohé z dětí již od rána lovily do kalíšků s lupami různé druhy hmyzu, nebo hledaly zajímavá kvítka a dle atlasů je určovaly. Do školky byli pozváni také různí přírodovědní odborníci – geolog Petr Rajlich, botanička Alena Dostálová, Karel Makoň ze záchranné stanice živočichů – kteří měli připravené zajímavé přednášky a děti se jich mohli zeptat na cokoli, co je v té které oblasti zajímalo. Vrcholem letního tábora ale byl příjezd entomologů z Jihočeské univerzity, kteří s sebou přivezli celou mobilní laboratoř. Celé dopoledne jsme pak lovili a pozorovali hmyz na všech možných místech za pomoci všemožných vědeckých pomůcek. Byli jsme nejprve na louce, pak u rybníka, u potoka, a nakonec i v řece. Nebyla otázka ohledně hmyzích úlovek, kterou by naši hosté nedokázali zodpovědět. Bylo to vážně úžasné a moc jim za tenhle veliký zážitek děkujeme a také za pomůcky, které věnovali naší školce, aby mohla podobná bádání podnikat častěji.

Alžběta Kalinová

PING PONG 2020

Zdravím všechny přátele sportu. Jednoho zimního dne jsme seděli já, brácha a táta u piva a táta nám vyprávěl, jaké byly v Druztové sportovní zimě, jak se hrával hokej, ale i fotbal na ledě dole na návsi. Pak nám taky říkal, že se pravidelně pořádaly velké turnaje ve stolním tenise v kulturním domě v Druztové a tam vznikla myšlenka, že bychom něco podobného mohli obnovit. Říkali jsme si, že zkusíme udělat jeden ročník a podle zájmu budeme pokračovat nebo toho necháme. Dne 27. 6. jsme uspořádali společně s bratrem již 7. ročník turnaje ve stolním tenise ve Stodolní hospůdce. Vzhledem k nepříznivé situaci jsme nemohli uskutečnit turnaj v původním termínu, který je vždy na velikonoční svátky, a proto jsme čekali na příznivější podmínky.

Musím říct, že letošní ročník mě opravdu moc potěšil jak počtem hráčů (22), tak i kvalitou hry, která se rok od roku zvedá a některé zápasy, troufám si říct,

dosahují úrovně neprofesionální ligy, která se hraje v Plzni a také hodně na Plzni-severu. Třeba i my někdy v budoucnu založíme svůj tým a budeme reprezentovat naši krásnou vesničku.

A teď něco málo z historie:

1. ročník 2014

1. místo – Pepa Motyčák
2. místo – Přemek Vachovec
3. místo – Jirka Navara

3. ročník 2016

1. místo – Pepa Motyčák
2. místo – Jirka Navara
3. místo – Zdeněk Straka (PLZ)

5. ročník 2018

1. místo – Franta Raboň
2. místo – Pepa Motyčák
3. místo – Přemek Vachovec

7. ročník 2020

1. místo – Vladislav Juppa (Zruč-kout)
2. místo – Franta Raboň
3. místo – Jirka Navara

V neposlední řadě je třeba poděkovat panu starostovi za poskytnutí sálu ve Stodolní hospůdce a TJ SOKOL za financování pohárů pro první tři nejlepší.

Věčné ceny vždy zajistil Pepa Motyčák a postupně se přidávali i ostatní, jako Franta Raboň nebo firma IMPA Zruč.

Všem jmenovaným patří VELKÉ DÍKY!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Sportu Zdar přeje Jirka Navara

ŠKOLY

Je velice smutnou skutečností, že kapacita zručské školy nedovoluje přijmout všechny děti z Druztové. Ve školním roce 2020/21 se ve dvou budovách – 19 třídách učí 485 žáků.

V 19. století se v družtovské škole (stávala u kostela) počet dětí stále zvyšoval. Chodili sem žáci ze Zruče, Sence, Německé Břízy, Dolan a Habrové. Byla proto postavena nová budova (1857) – od roku 1860 dvoutřídní. V roce 1869 se odškolila Německá Bříza. Roku 1885 byla otevřena třetí třída, po pěti letech čtvrtá a od roku 1983 zde bylo pět tříd. Ve školním roce 1897/98 chodilo do →

TJ Sokol Druztová – turistický pochod

Lesní školka Berounka

zdejší školy neuvěřitelných 428 dětí! Téměř tolik, jako dnes do Zruče! Ve třídě jich sedělo kolem devadesáti!

Řešením bylo odškolení Dolan (1898), ale již ve školním roce 1914/15 se v Druztové učilo 375 dětí. Od r. 1921 bylo v 1. a 2. třídě zavedeno střídavé polodenní vyučování. Žáci ze Zruče k nám chodili do roku 1936, ze Sence do roku 1950. V lednu 1945 se v naší škole ubytovali „národní hosté“ – utečenci před frontou. Děti se učily v sále hostince. Ve zručské škole byli ubytováni američtí vojáci. Proto od 14. do 30. září 1945 byla zručským dětem propůjčena učebna v naší škole.

Vyučování v Druztové bylo ukončeno v roce 1977. V České (do roku 1945 Německé) Brěze) a Dolanech byly školy uzavřeny dříve. Vyučování se soustředilo ve Zruči.

S překotným růstem počtu obyvatel hlavně ve Zruči-Senci se zvyšuje i množství žáků. Pro všechny přesporní děti není ve zručské škole místo. Pro tyto prvňáčky a jejich rodiče je to jistě velice nepřijemné.

P.S.: Budou se znovu otvírat malé vesnické školy? Nebo se budou děti učit doma?

Jiří Folk

KOMUNITNÍ PLÁNOVÁNÍ PODPOŘÍ ROZVOJ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB NA SEVERNÍM PLZEŇSKU

Snad každý se setkal se životní situací, kterou člověk již sám nemůže zvládnout a potřebuje s jejím řešením pomoci. Může se jednat o seniora, který nezvládá péči o domácnost, maminku, která potřebuje pomoc s péčí o své dítě se zdravotním postižením, nebo rodinu, která se díky neznalosti, případně díky svým chybným rozhodnutím dostala do finančních problémů a hrozí jí ztráta bydlení. A jistě by se našla řada dalších případů. Většinou tyto složité příběhy známe jen ze svého okolí. I když si to nyní možná ani řada z nás nepřipouští, do těchto a podobných situací se může dostat kdokoliv. Pro každého je tedy důležité, aby měl jistotu, že v tíživé životní situaci nalezne účinnou a odbornou pomoc, a to především v podobě dobře nastavených, dostupných a efektivně fungujících služeb. Správné nastavení těchto služeb nemusí být a není pouze záležitostí pracovníků úřadu či zastupitelů Vaší obce. Všichni mají možnost do tohoto procesu zasahovat a to především prostřednictvím komunitního plánování.

Komunitní plánování dává občanům možnost aktivně se zapojit do rozhodování o tom, kterými sociálními službami bude dané území vyplněno. Cílem komunitního plánování sociálních služeb na severním Plzeňsku je tedy nastavení

sítě služeb tak, aby vycházela ze skutečných potřeb obyvatel z obcí v okolí Nýřan, Třemošné, Města Touškova a Všerub. Jde tedy nejen o zjišťování toho, co obyvatelé obcí těchto regionů trápí, jaké služby jim scházejí, jaké jsou v současné podobě nedostatečné, ale cílem je také navrhovat reálná a konkrétní řešení daných problémů.

Jak se můžete zapojit? Své názory a nápady na kvalitu života a sociální problematiku můžete vyjádřit prostřednictvím ankety, která je k dispozici na webových stránkách města Nýřany (www.nyřany.cz – klikněte na rubriku město/sociální služby/anketa pro veřejnost). Kdykoliv se také můžete se svými podněty či dotazy obrátit na kontaktní osobu (Bc. Marie Hřečinová Prodanová, tel: 733 210 315, e-mail: marie.hp@cpkp.cz) z Centra pro komunitní práci západní Čechy, která proces komunitního plánování v průběhu let 2020 – 2022 koordinuje.

Projekt „Realizace komunitního plánování sociálních služeb na Nýřansku“ je realizován za finanční podpory ESF a státního rozpočtu v rámci Operačního programu Zaměstnanost.

Děkujeme vám, že pomáháte rozvíjet sociální služby v regionu, kde žijete.

Realizační tým, Cpkp ZČ Plzeň

STALO SE ...

- před 10 lety – 2010
 - prasečí chřipka si vyžádala 18 500 obětí, v ČR zemřelo 102 lidí z 2 477 nakažených
- před 35 lety – 1985
 - nad řekou na našem katastru byla dvě hnízda výrů
 - myslivci střílili 69 zajíců, 41 kohoutů, 8 králíků, 12 srnců, 8 prasat, 22 lišek
- před 45 lety – 1975
 - v Plzni byla zahájena výstavba Severního předměstí
- před 55 lety – 1965
 - v Plzni byl zahájen provoz čistírny odpadních vod
 - rok byl velmi deštivý
- před 60 lety – 1960
 - Plasy se staly městem a přestaly být sídlem okresu (jediná vesnice v ČR, která byla 1949–1960 sídlem okresu)
 - myslivci ulovili 578 zajíců, 146 bažantů, 228 koroptví, 11 ks srnců, 189 ks škodné. Odchytili 216 koroptví.

- před 65 lety – 1955
 - v Ejpovicích byla zahájena těžba železné rudy. V říjnu byla zapálena první hrudkovací pec.
- před 75 lety – 1945
 - generál G. Patton byl 10. – 12. září v Boru u Tachova, 14. září navštívil Plzeň
 - ve zručské škole byli ubytováni američtí vojáci. V družtovské škole byly uvolněny učebny pro zručské děti 14. – 30. září.
 - oficiální rozloučení s americkými vojáky v Plzni – 20. listopadu (30. 11. a 1. 12. odjeli)
 - G. Patton měl 9. 12. autonehodu v Německu, 21. 12. zemřel
- před 80 lety – 1940
 - v létě skončila válka v Západní Evropě (25. 6.)
 - začala bitva o Británii (10. 7.)
 - první neúspěšný nálet RAF na Plzeň – v noci na 21. října
 - 28. 10. byl zakázán Junák
 - 21. 11. obecní kroniky musely být odevzdány na okresní úřad do Plzně – zůstaly zde po celou válku
 - starostou Družtové byl po celou dobu okupace Vojtěch Šnajdr, pošta byla v č. p. 9 (pošta ve Zručí byla zřízena až v roce 1956 – 1. 11.)
- před 90 lety – 1930
 - první Česka – Marie Krupičková skočila s padákem z letadla na borském letišti 21. září
 - v Družtové rostlo 645 jabloní, 482 hrušní, 173 třešní a višní, 1801 švestek a slív, 3 broskve, 2 vlašské ořechy. Bylo zde 17 koní, 190 ks skotu, 46 koz, 32 prasat, 1 109 slepic, 3 včelaři měli 12 včelstev. V obci bylo poraženo 35 ks skotu, 54 prasat a 17 koz. Konalo se zde 33 tanečních zábav, 7 divadel, 7 plesů, 14 biografií, 9 přednášek a 6 loutkových představení. Vypilo se 935,9 hl piva, v knihovně bylo 722 svazků, pošta byla v č. p. 105, starostou byl Matěj Hanzlíček.
- před 95 lety – 1925
 - v Plzni se rozsvítil strom republiky (v ČSR druhý po Brně)
 - 30. prosince bylo +15,2 °C
- před 100 lety 1920
 - 11. listopadu vyplul z Vladivostoku poslední 36. transport legionářů
 - v Plzeňské papírně byl postaven komín – 100,3 m – nejvyšší v ČSR
 - v Družtové se konal 1. pohřeb bezvěrce

- před 150 lety – 1870
 - 15. října - první várka piva Gambrinus, 10. 12. výstav
 - v noci na 17. října velká vichřice napáchala mnoho škod
 - v Horomyslicích a u Tymákova byli zatčeni uprchlí trestanci bratři Janečkové (Jan veřejně popraven 9. 9. 1871)
 - Vánoce byly velmi studené -20 °C
- před 200 lety - 1820
 - v Čechách a na Moravě žilo přes 5 milionů obyvatel
- před 250 lety – 1770
 - začaly se číslovat domy – popisná numera
- před 400 lety – 1620
 - v říjnu byla česká vojska u Rokycan, císařská a bavorská v Liticích. K bitvě ale došlo až 8. listopadu na Bílé Hoře u Prahy. 9 listopadu král Fridrich Falcký uprchl.
- před 500 lety – 1520
 - v Čechách řádl mor. V Plzni zemřelo 1800 lidí.

vybral Jiří Folk

ZAJÍMAVOSTI (VÝPISY) Z OBECNÍ KRONIKY OBCE DRUZTOVÁ

1933

Stromoví

Koncem března 1933 vysazovány nákladem obce stromy: pod školou a na stráni kol lomu 74 švestkových stromků, nad lomem podél lipové aleje 50 třešňových stromků a na svahu severně od školy 150 břízek.

Osadní hospoda u Drahotína

Drahotínský rybník láká k sobě v létě stále větší množství lidí. Zvláště v neděli a ve svátek bývá tu od časného rána živo. Přicházejí lidé nejen z blízkých vsí, ale i z velké Plzně. V lesích v blízkosti rybníka vzniká tramsá osada, zvaná BERDO. Podnikavý hostinský z Druztové Vojtěch Frankl, přijížděl sem nákladním autem a provozoval tu živnost hostinskou. Letos dal si vystavěti na východním břehu rybníka v blízkosti koupaliště chatu s prostornou verandou. Tato osadní hospoda byla otevřena dne 4. března 1933.

Požár pastušky

V noci ze 30. září na 1. října 1933 v ¼ na 1 hod. vypukl v Druztové v domě čp. 9 požár. Stavení bylo staré, doškami kryté a patřilo obci Druztová. Míval je před lety v užívání obecní pastýř – pastucha a proto zváno až dosud pastouškou.

V pastušce byly kromě chléva 2 obytné místnosti, ve kterých bydleli se svými rodinami lesní dělník Václav Šmídl a vdova Emílie Štruncová. Majetek obou rodin, pokud byl ve světnicích, byl vyneseno. Co však bylo na půdě, shořelo. Václavu Šmídlovi shořela almara a trakař, jeho dceři sedrané peří a jiné věci. Záchranných prací zúčastnili se kromě místních hasičů též hasiči z Dolan. Na východ od pastušky jsou ještě 3 došková stavení. Naštěstí vál vítr jižním směrem a tak podařilo se hasičům omezit požár pouze na pastušku, která vyhořela do základů. Příčina požáru, jež vznikl na půdě, nebyla zjištěna. Hasičská pojišťovna vyplatila obci 6.054 Kč 80 h náhrady. Stavení bylo znovu postaveno a upraveno v listopadu 1933 nákladem 12.807 Kč 15 h. Nyní má budova taškový kryt a 3 obytné místnosti (pozn. později tam byl MVN, pak pan „Dívka“.)

Požár stohu

Dne 15. listopadu 1933 v 11 hodin večer zapálil neznámý žhář stoh slámy na poli u družtovské hájovny. Ve stohu, postaveném v nebezpečné blízkosti hájovny i lesa, bylo složeno asi 16 q slámy, patřící městskému hajnému Viktoru Tolarovi. Obyvatelé hájovny byli ze spánku probuzeni hukotem požáru. Hajný vyběhl a střílel z pušky. Dosud bdící občané Druztové pátrali po příčině střelby a uzřevše požár, způsobili po vsi poplach. K požáru dostavil se družtovský sbor hasičů. Nevál žádný vítr a tak se požár na blízkou hájovnu, ani do blízkého lesa. Shořel skoro docela.

1934

Požár stodoly v čp. 50.

Dne 18. března 1934 večer v 10 hodin vznikl v Druztové požár ve stodole, patřící domkáři Josefu Ševčíkovi čp. 50. K požáru dostavilo se 18 mužů místního sboru dobrovolných hasičů se stříkačkou a 6 mužů dolanského sboru dobrovolných hasičů. Ti se přičiňovali pilně o záchranu všeho, co se zachránit dalo. Usilovnou prací podařilo se jim zdolat požár a zabránit rozšíření požáru na obytné stavení, související těsně s hořícími budovami. Shořela stodola a kolna a v nich uložené zásoby obilí a slámy, 1 vůz elektromotor. Těsně před požárem byl spatřen muž, prchající od stodoly a který asi oheň založil.

Olympiáda v Praze

III. Dělnické olympiády v Praze ve dnech 1. až 8. července 1934, zúčastnilo se z DTJ v Druztové 61 cvičících. Kromě těchto cvičících jelo s výpravou 20 osob z naší obce jako diváci. Část účastníků počtem 13 nejela vlakem, nýbrž vykonala cestu do Prahy i zpět na kolech.

vybral Ing. Josef Kohout

DRAMA NA FAŘE V DRUZTOVÉ

Na naší faře byl posledním farářem Karel Stibral. Žil zde velice dlouho – od roku 1917 do 1957. Mnozí vojáci, kteří se vrátili z první světové války, přestali věřit v boha. „Kdyby existoval, nemohl by dopustit takové válečné hrůzy.“ A vystoupili z náboženství – stali se bezvěrci.

Jedním z nich byl i Jaroslav Klajl ze Sence. Ten v roce 1920 zemřel. Farář rozhodl, že bude pohřben u zdi hřbitova, kam se ukládali sebevrazi. Pozůstalé to velmi pobouřilo a v hojném počtu se vypravili do Druztové za farářem. Ten se ale zamkl na faře a obával se nejhoršího. Po delším vyjednávání byli do budovy vpuštěni pouze čtyři lidé. Dohadování bylo velice divoké – „na stole farářově ležela ostře nabitá bambitka“, vzpomínal jeden z parlamentářů. Farář trval na svém, senečtí byli zásadně proti tomu. A tak šli a vykopali hrb uprostřed hřbitova a svého druhu sami pochovali.

Stalo se před 100 lety – 6. září 1920.

Jiří Folk

ODCHOD DO CIZINY

Opustil jsem Československo začátkem ledna 1969. Opustil jsem zemi, kde jsem se narodil, vyrůstal, chodil do školy, běhal po Háji, jezdil na kánoji na Berounce, kde jsem měl moji rodinu, začal si vydělávat peníze, a kde jsem měl moji první lásku.

Nechal jsem za sebou moje rodiče, moji sestru, která očekávala její první dítě, zbytek mojí rodiny a příbuzných, kamarády a kamarádky, moje zaměstnání a mnoho dalších věcí, o kterých jsem věděl, že mně budou chybět.

Často a dlouho jsem přemýšlel o příčinách, proč jsem vlastně odešel. Nebylo jich moc, ale byly podle mého mínění dostatečně vážné, abych takový krok udělal. Od malička jsem četl hodně knih o celém světě, a chtěl jsem ten svět vidět. Chtěl jsem cestovat, poznávat země a lidi, o kterých jsem četl, vidět slavné civilizace z minulosti a budovy, které byly 3 tisíce let staré a starší, vidět moře a přístavy, vylézt na Killimanjaro, no prostě chtěl jsem roztáhnout moje křídla a letět po světě.

Československá „strana a vláda“ moje touhy nechápaly, důvody mně nikdy nebyly moc jasné, nebo se mně alespoň zdály podezřelé. Když jsme měli v Československu takový ráj, o jakém nás pořád přesvědčovali, a „západ“ byl tak špatný, proč by se člověk nemohl podívat, jak to na tom západě vlastně vypadá? Dospěl jsem velice rychle k názoru, že všechny ty důvody, proč se nemohu podívat po světě, jsou lži. Sprosté a špatně vymyšlené lži. Byl jsem si vědom toho, že už moji rodinu třeba v životě neuvidím (což se částečně stalo, protože můj otec zemřel 5 let po tom, co jsem odešel, a já jsem se nemohl vrátit

na jeho pohřeb). Byl jsem asi tak za dva roky po odchodu odsouzen Československým soudem, v absenci, na 15 měsíců vězení za to, že jsem se nevrátil z mojí “dovolené” v Rakousku. Čili, nemohl jsem vrátit, i kdybych chtěl, čekalo by mě vězení.

Další důvod, proč jsem se chtěl podívat po světě, bylo přání získávat pracovní praxi někde jinde, vidět, jak se věci dělají třeba v Německu, ve Francii nebo kdekoli v zemích, odkud jsme dostávali zboží a výrobky, které byly daleko kvalitnější a lepší než ty, které jsme vyráběli v Československu. Vždy jsem věděl, že Čechoslováci byli vždycky pracovití a vynalézaví lidé, kteří mezi dvěma světovými válkami a krátce po druhé světové válce vytvářeli výrobky a zboží, které bylo na světové úrovni a žádané po celém světě. Od roku 1948, jména jako Škoda, Baťa, CZ Zbrojovka, motorky Jawa a ČZ, auta Tatra a Škoda, a spousta jiných špičkových výrobků a myšlenek začaly rychle upadat, svět nás předběhl. Veškerý vývoj a úsilí lidí vymyslet něco nového, nezbytný na to, aby se průmysl modernizoval a přizpůsobil požadavkům světových trhů, se zastavil. Celá země se dostala do takového “spánku”, kde veškeré nové myšlenky byly automaticky podezřelé a torpédované.

Průmysl Československa byl brzděn a omezován nesmyslnými příkazy od našich “osvoboditelů” z poslední války, kteří neměli potuchu, jak světový volný a docela dobře fungující mezinárodní trh funguje a neustále brzdili Čechoslováky na jejich cestě k lepší budoucnosti.

Československo se stalo tím hradem, kde Šípková Růženka spala a čekala, až ji někdo z toho dlouhého spánku vysvobodí.

Tohle byly zhruba moje důvody, proč jsem se rozhodl odejít z Československa.

Přiletěl jsem s dalšími dvěma kamarády z Bukovce do Vídně v Rakousku v lednu 1969 s myšlenkou dostat se co nejrychleji do Kanady. Nechtěli jsme se ubytovat v nějakém lágru zorganizovaného Rakouskou vládou pro Čechoslováky, kteří se také snažili dostat se někam do světa. Pronajmuli jsme si byt ve středu Vídně, který patřil staré Rakušance, která uměla trochu česky. Nakupovali jsme si potraviny na volném trhu ve Vídni a vařili jsme si ve velké kuchyni, kde stropy byly 4,5 metru vysoké. Neměli jsme moc peněz, ale stačilo to na docela dobré žití. Třetí den jsme napochodovali na kanadské velvyslanectví a požádali jsme o přistěhovalecká víza. Mně Kanada nabídla vízum (uměl jsem trochu anglicky, naučil jsem se na vojně – odposlouchávali jsme na vojně americkou armádu v Západním Německu), ale neměli zájem o mé dva kamarády. Takže jsme si řekli jako tři mušketýři – „jeden za všechny, všichni za jednoho”, a vrátili jsme se do našeho bytu. Ten stejný den večer jsme šli do hospody, která patřila česky mluvícímu majiteli, plánovat náš další postup. Pili jsme Plzeňský Prazdroj a rozmýšleli jsme, kam jinam bychom se měli po světě podívat. Nechtěli jsme zůstat v Evropě, chtěli jsme se dostat do nějaké země,

kteřá by se nám všem líbila. Asi po druhém pivě se k nám najednou přitočil nějaký mladík, česky mluvící, který seděl u stolu vedle nás, a chtěl vědět, kam máme namířeno. Slíbil nám, že nám řekne, kam máme jít, když mu koupíme pivo. Pivo dostal a dal nám přečíst nějaký dopis, který dostal od člena jeho rodiny, který také opustil Československo a v té době už byl asi 4 měsíce v Jižní Africe. Četl jsem ten jeho dopis a ten pán mluvil velice nadšeně o Jižní Africe – všechno bylo nádherné – počasí, holky, životní úroveň, pracovní příležitosti, atd. Věděl jsem, že Jižní Afrika je největší producent zlata a diamantů na světě, že udělali první transplantaci srdce na světě, znal jsem troch jejich historii a všechno se to zdálo jako dobrá země, do které bychom se měli podívat. Co to ale rozhodlo, byl podpis v tom dopise – Pepík Raichl. Já jsem s tím pánem kdysi pracoval a znal jsem ho poměrně dobře. Býval to politický vězeň za komunistů a stal se z něho po návratu do “civilu” hrozně negativní člověk – o všech mluvil pohrdlivě, nic ho neuspokojilo, s ničím nebyl v souladu. Uvědomil jsem si, že když takový člověk je nadšený Jižní Afrikou, na tom musí něco být!

Příští den jsme napochodovali na Jihoafrické velvyslanectví ve Vídni a po několikahodinovém pohovoru s jedním slušným pánem, nám bylo nabídnuté přistěhovalecké vízum. S díky jsme to přijali a během dvou týdnů jsme letěli do Jižní Afriky, na účet Jihoafrické vlády.

Vylétávali jsme společností Lufthansa z Vídne v nádherném novém Boeing 747 asi v 18 hodin večer, sedmého února 1969. Mezipřistání bylo ve Frankfurtu v Německu a měli jsme odlétat ve 22 hodin večer. Na palubu přišlo ve Frankfurtu hodně nových pasažérů, jeden z nich měl krátké kalhoty a tričko – bylo nám to směšné, protože teplota venku byla mínus 3 stupně Celsia. Až po přiletu do Jižní Afriky jsme pochopili, proč ten pán byl tak chytrý! Když se všichni usadili v letadle, oznámili nám, že mají poruchu jednoho motoru a že budeme muset strávit noc ve Frankfurtu. Na palubě bylo asi tak 300 lidí a ten stejný večer nás všechny odvezli autobusem do hotelu Frankfurter Hof, kde nám dali večeři a kde jsme přespali v nádherných pokojích. Tenhle pěťhvězdičkový hotel měl smlouvu se společností Lufthansa a ubytoval posádky letadel a cestující společnosti, kteří z jakýchkoli důvodů nemohli pokračovat v jejich původní cestě. Ráno byla nádherná snídaně a odvoz autobusem zpátky na letiště. Všechno bylo placené společností Lufthansa.

Zbytek cesty to Jižní Afriky přes celý africký kontinent byl celkem nudný, protože jsme letěli přes noc. Seděl jsem u okna a očekával jsem, že uvidím africký kontinent z výšky, ale nic nebylo vidět.

V Johannesburgu jsme přistávali devátého února 1969 v pět hodin ráno. Během přistávání jsem si všimnul několika věcí: půda pod letadlem byla všude zrzavá, téměř jemně červená (hodně kyslíčnicku železnatého), a téměř každý dům, nad kterým jsme přilétávali, měl na zahradě bazén.

Když jsme vylezli z letadla v 5 hodin ráno devátého února 1969, teplota venku byla 31 stupňů Celsia. My jsme přilétávali s oblečením do Kanady a z Evropské zimy, čili měli jsme dlouhé kabáty a dlouhé spodky. Se závisí jsme se dívali na toho pána, který přiletěl v krátkých kalhotách. Roční období – léto a zima jsou opačně od Evropy, protože Jižní Afrika je na jižní polokouli. Měl jsem smíšené pocity – pocit začínajícího dobrodružství a hrozně mnoho otázek, na které mě nikdo zatím nemohl dát odpovědi.

Autobus nás Čechoslováky (bylo nás asi 40 v tomhle letadle) všechny naložil a dovezl nás do Pretorie, což je jedno z hlavních měst v JAR (Jihoafrická Republika). Ubytovali nás ve dvouhvězdičkovém hotelu, který se jmenoval Impala Residence, a kde jsme mohli bydlet a stravovat se na účet vlády do té doby, dokud jsme si nenašli práci a vlastní ubytování. Vysadili nás před hotelem asi v šest hodin ráno, udělili nám místnosti a my jsme si chtěli trochu zdřímnout před snídaní, protože jsme v letadle moc nespali. Usnuli jsme a asi tak za hodinu – v sedm ráno jsme vyskočili z postelí a nevěděli jsme, co se děje – pod okny chodil na zahradě číšník z hotelové jídelny a mlátil na buben! Oznamoval tímto způsobem všem hostům, že jídelna hotelu je otevřená na snídani.

Tak začala naše pouť do Jižní Afriky – na druhém konci světa, do země, která mluvila jiným jazykem, měla jiné zvyky, pila jiné pivo, kde se doposud jezdí na levé straně ulice, země, která do nedávna v té době byla anglickou kolonií, kde většina obyvatel měla jinou barvu pleti a byla automaticky “podřízená rasa”, kde se Vánoce slavily v tom největším horku, ale: „země, která nás přijala s otevřenou náručí”.

Zároveň jsme si také uvědomili, že tímto způsobem se v minulosti vytvořilo hodně nových států po celém světě – USA, Kanada, Austrálie, celá Jižní Amerika, Izrael, a tak dále – tyto nové státy vznikly tím, že se tam přistěhovali lidé ze státu, kde se jim z rozdílných důvodů nelíbilo!

Pokračování příště.

Milan Ouhrabka

POSTŘEHY Z OBCE

Rybník pod hradem

Asi třicet let rybáři tvrdili, že rybník „Pod Hradem“ nejde vypustit, že někdo do čapu naházal kameny a že vypouštěcí roura v rybníce je zanešená vysokým nánosem bahna. A ejhle. Rybník se sám os sebe koncem srpna bez cizího zásahu skoro vypustil. Jak je to možné? To nikdo neví. Asi to byli mimozemšťané.

Nepořádek kolem kontejnerů

Proč je tak velký nepořádek kolem kontejnerů? Kdo to dělá a proč? Protože někteří naši spoluobčané nepřemýšlí, nebo je jim o jedno, nebo už zapomněli

násobit, dělit a vypočítat obsah krychle, kvádra a válce? Kdyby to uměli, tak by papírové krabice, PET lahve a různé předměty, které jdou sešlápnout, pořádně sešlápli, aby se do kontejnerů vešlo více odpadu.

Takže například čistě teoreticky:

Do kontejnerů o obsahu 1 100 litrů (je to na něm napsáno) by se vešlo:

- 152,7 kusů nesešlápnutých krabil od bot Adidas o rozměru 30 cm x 20 cm x 12 cm a tl. papíru 2 mm
- 2 291,6 kusů sešlápnutých krabic stejných rozměrů

Z teoretických výpočtů vyplývá, že na nesešlápnuté krabice bychom potřebovali 15 x více kontejnerů, než na krabice sešlápnuté.

Co tomu říkáte, spoluobčané?

Je vám to jedno, proč jsou kontejnery přeplněné a proč je kolem nich nepořádek?

Víte, kolik stojí odvoz jednoho kontejneru?

Víte, kolik zbytečně přeplněných kontejnerů je v obci?

Budeme muset platit vyšší náklady za odvoz komunálního odpadu, kvůli některým nezodpovědným spoluobčanům?

Josef Kohout

HOPSÁŠ, HOPSÁM, HOPSÁME!

Nikdy bych nevěřil, že tak jednoduchou věc lze tak hloupě vyřešit! Každý člověk ví, že když někdo v hospodě zvrhne sklenici piva, tak se stůl nakloní tam, kde nikdo nesedí! Rovněž v tomto stylu bych předpokládal, že projektant asfaltové silnice tímto způsobem zohlední náš požadavek a mírným náklonem vozovky vlastně přinutí dešťovou vodu stéci do kanálu u transformátoru. Ten sklon mohl být snad i menší, než je v ulici mezi Maškovými a Veselých. Ale tady se prostě udělala okázalá hráz, aby se neřeklo, že se požadavek nezohlednil! Tak – a teď: Kolikrát za rok přišel opravdový liják či průtrž mračen? 3x? Je pravda, že nikdo neví, kdy deště uhoří. Na druhou stranu my všichni, co denně jezdíme za prací přes tuto hráz hopsáme! Nevím jak komu, ale mě to tedy vadí, neboť trpí tlumiče auta stejně, jako když vjedou do výmolu na silnici. Už 2x jsem tento problém napravoval tím, že jsem vyrobil mírnější nájezd, ale tato moje práce byla vždy odstraněna! Zřejmě v duchu: „Přálo jste si zábranu vody, tak jí máte!“ Tuto zprávu jistě nepíší jen za sebe, neboť všichni z „Chaloupek“ tudy jezdíme. Bylo by proto rozumné s tím něco udělat. Aspoň NĚCO!

článek k zamyšlení – jak by se žilo lépe napsal pro Věžku

K. Tarantík

VÝROČÍ OBČANŮ

V posledním čtvrtletí roku 2020 oslaví svá významná životní výročí tito naši spoluobčané:

ŘÍJEN:

Jiří Lokajíček	3. 10. 1950	70 let
Jelen Josef	20. 10. 1940	80 let
Kalivoda Radoslav	21. 10. 1935	85 let

LISTOPAD:

Kříž Miloslav	1. 11. 1930	90 let
Karlová Tamara	4. 11. 1950	70 let
Jelenová Ilona	5. 11. 1970	50 let
Khodl Václav	20. 11. 1950	70 let
Brejcha Rudolf	22. 11. 1950	70 let

PROSINEC:

Grozovčáková Jaroslava	2. 12. 1945	75 let
Šolar Vladimír	16. 12. 1930	90 let

Obecní úřad Druztová přeje všem našim jubilantům ještě mnoho roků prožitých ve zdraví, klidu a spokojenosti mezi svými nejbližšími.

NEJMLADŠÍ OBČÁNCI

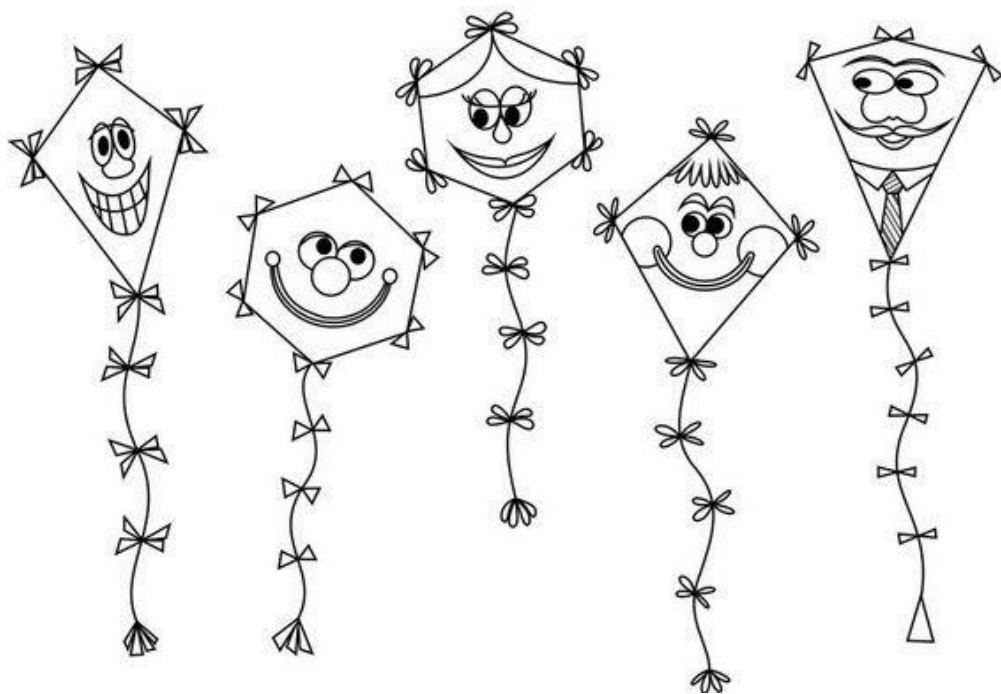
Od posledního vydání našeho občasníku se v naší obci narodili dva noví občané. Jsou to:

Tauscher Patricie	narozena	7. 7. 2020
Malátová Elena	narozena	25. 7. 2020

Přejeme jim touto cestou, aby je v životě provázela radost, štěstí a aby vyrůstali ve zdraví v klidném a láskyplném rodinném prostředí k radosti svých rodičů i nás ostatních.

DODERKY

- Splatnost **stočného a vodného** – zálohy za III. čtvrtletí 2020 je do 15. 10. 2020. Zálohy je možno hradit také bezhotovostně na bankovní účet č. 4122371/0100, var. symbol 55+číslo popisné.
- **Sběrné místo** za fotbalovým hřištěm je i nadále otevřeno každý týden v sobotu i v neděli vždy od 10 do 11 hodin.
- V sobotu 31. 10. 2020 bude v naší obci proveden **svoz nebezpečného odpadu a vyřazených elektrozařízení**. Kontejner bude přistaven před prodejnou v době od 8:00 – 9:00 hodin.

TJ Sokol Druztová – Den dětí

Účastníci tradičního klání v líném tenisu „Husova pálka“ – 19. ročník, konaný
5. 6. 2020.

VĚŽKA – Zpravodaj obce Druztová, periodický tisk územního
samosprávného celku

Vydává Obec Druztová se sídlem Druztová 1, 330 07 Druztová, IČO: 002 57 729, email: urad@druztova.eu. Vychází 4x ročně. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky, registrační číslo MK ČR E 12285. Odpovědná redaktorka Marta Mašková, redaktor Ing. Jiří Folk, grafická úprava textu Mgr. Markéta Pěčková. Za obsah článků ručí autoři. Redakce si vyhrazuje právo na drobné stylistické úpravy. Vyšlo 5. 10. 2020.

ŘÍJEN 2020

Náklad 280 kusů – 119. číslo – zdarma